

Rím ustanovuje videnie – číslo šesťnásť

Záverečná skúška: Pochopenie symboliky Ríma a trojitého uplatnenia proroctva

Jeff Pippenger

2024-09-04

Tí, ktorí stoja na nesprávnej strane tohto záverečného sporu o symbol Ríma, sa opierajú o chybnú aplikáciu trojnásobného uplatnenia proroctva, keď naznačujú, že tri Rímy sú vymedzené tromi nedeľnými zákonmi rokov 321, 538 a čoskoro prichádzajúcim nedeľným zákonom v Spojených štátoch. Týmto spôsobom vnášajú nesprávne zameranie do pravidla i do prorockých dejín, ktoré si vyberajú, ako sa to stalo aj v spore o štyri druhy hmyzu u Joela. Štyri generácie, po ktorých nasledujú štyri požírajúce druhy hmyzu v prvých šiestich veršoch Joela, hovoria o tom, ako je Boží ľud postupne zdecimovaný počas štyroch generácií a že toto zdecimovanie bolo vykonané prijatím teológie Ríma a odpadlickeho protestantizmu adventizmom.

V súčasnej polemike tí, ktorí sa pokúšajú použiť nedeľný zákon na vymedzenie troch Rímov, obchádzajú pravdu, že v Božom prorockom Slove sú v skutočnosti označené štyri nedeľné zákony a že rok 321 predstavuje čoskoro prichádzajúci nedeľný zákon v Spojených štátoch, kým nedeľný zákon z roku 538 je predobrazom nedeľného zákona, ktorý bude vynucovaný vo všetkých národoch sveta. Štyri nedeľné zákony neoznačujú tri nedeľné zákony, najmä keď tretí prejav v trojitej aplikácii proroctva predstavuje konečné naplnenie. Čoskoro prichádzajúci nedeľný zákon v Spojených štátoch nie je konečným nedeľným zákonom; v skutočnosti označuje začiatok série nedeľných zákonov, keďže každý národ na zemeguli postupne prijíma znak pápežskej autority.

Tí, ktorí boli prebudení v júli 2023, musia pochopiť, že prorocká skúška, ktorej čelia, nastáva počas vylitia Ducha Svätého a že počas tohto vylitia jedna skupina prijíma „olej“ a druhá skupina prijíma „mocné poblúdenie“. Hlavné znázornenie tých, ktorí prijímajú mocné poblúdenie, je predstavené práve v tej kapitole, kde sa nachádza výraz mocné poblúdenie; a v tej kapitole je pravdou, ktorá je buď milovaná, alebo zavrhnutá, pravda, ktorá vymedzuje prorocký vzťah medzi pohanským Rímom a pápežským Rímom.

Prorocký vzťah medzi rokmi 321 a 538 je znázornený prorockým vzťahom medzi cirkvou v Pergame a cirkvou v Tyatire. V posledných dňoch je pohanský Rím, predstavovaný rokom 321 a Pergamom, symbolom Spojených štátov, a pápežský Rím, predstavovaný rokom 538 a Tyatirou, je symbolom moderného Ríma.

Prvý Rím roku 321 bol jednotnou mocenskou ríšou a druhý Rím roku 538 bol dvojitou mocou predstavujúcou spojenie cirkvi a štátu, pričom cirkev mala v tomto vzťahu rozhodujúce postavenie. Tretí a posledný Rím, ktorým je moderný Rím, je trojitá moc pozostávajúca z draka, šelmy a falošného proroka.

Pavol učil, že nerozumieť prorockému a historickému vzťahu pohanského Ríma (draka) a pápežského Ríma (šelmy) znamená prejavovať nenávisť k pravde, ktorá privádza mocné

poblúdenie. Všetci proroci vrátane Pavla hovorili konkrétnejšie o posledných dňoch, takže vzťah medzi týmito dvoma mocnosťami v Pavlových dejinách predstavuje vzťah medzi tromi mocnosťami Novodobého Ríma v posledných dňoch. Odmietnuť prorocký vzťah, ktorý v posledných dňoch „utvára“ trojité spojenie draka, šelmy a falošného proroka, znamená privodiť si na seba mocné poblúdenie.

Súkromný výklad kráľa severu podľa Uriáša Smitha predstavoval „príčinu“, ktorá vyvolala „následok“. No trieda, ktorá stojí na nesprávnej strane sporov o Rím, je výslovne označená ako neschopná usudzovať od príčiny k následku. Smith nevidel, že jeho chybná aplikácia kráľa severu vytvorí prorockú platformu, ktorá ho povedie aj k tomu, aby nesprávne vyložil šiestu ranu, kde zaznieva varovanie, aby si človek zachoval alebo stratil rúcho Kristovej spravodlivosti.

Tak ako Pavol vo svojom dôraze v 2. Tesaloničanom, aj Ján v šestnástej kapitole Zjavenia a v šiestej pláži zdôrazňuje nevyhnutnosť porozumieť tomu, kto sú tie tri mocnosti, ktoré vedú svet do Armagedonu. Smithovo chybné uplatnenie kráľa severu svedčí o neschopnosti správne aplikovať typy a antitypy.

Smith nemohol, alebo nechcel, uplatniť zásadu tak dôrazne vyjadrenú v Pavlových spisoch, že doslovné pred časovým obdobím kríža predstavovalo duchovné po časovom období kríža. Keď sa táto zásada starostlivo a správne uplatňuje, dá sa ľahko preukázať, že „kráľ severu“ je jedným z mnohých symbolov, ktoré predstavujú duchovného „kráľa severu“ v posledných dňoch. Adventisti siedmeho dňa by viac než ktorýkoľvek iný ľud mali vedieť, že jednou zo základných štruktúr, na ktorých je proroctvo založené, je spor medzi Kristom a satanom. Kristus je pravý Kráľ severu a satan sa pokúša prejavovať ako jeho napodobenina, ako falošný kráľ severu.

Pieseň a žalm synov Kórachových. Veľký je Hospodin a veľmi chvályhodný v meste nášho Boha, na vrchu svojej svätosti. Krásny svojím položením, radosť celej zeme, je vrch Sion, na stranách severu, mesto veľkého Kráľa. Boh je známy v jeho palácoch ako útočisko. Žalmy 48:1–3.

Satanovo úsilie napodobniť pravého kráľa severu zahŕňa používanie rímskeho pápeža ako svojho pozemského predstaviteľa. Satan je antikrist a takým je aj rímsky pápež, ktorý je Satanovým zástupcom v jeho diele zvädzania.

„Aby si zabezpečila svetské zisky a počty, Cirkev bola vedená k tomu, aby hľadala priazeň a podporu veľkých mužov zeme; a keď takto zavrhlá Krista, bola privedená k tomu, aby preukazovala oddanosť zástupcovi satana — rímskemu biskupovi.“ Veľký spor, 50.

Pri rozpade ríše Alexandra Veľkého sa Seleukos Nikatór stal prvým kráľom severu v dejinách znázornených v jedenástej kapitole Daniela. Jeho otec, Antiochos, bol vplyvným vodcom v Alexandrovej ríši a jeho syn Seleukos bol ustanovený za satrapu Babylonu. „Satrapa“ je miestodržiteľ, a keď si Seleukos zabezpečil tri zo štyroch zemepisných oblastí, na ktoré sa Alexandrova ríša rozdelila, stal sa kráľom severu.

Smithov súkromný výklad a vyhýbanie sa gramatickým pravidlám ho viedli k tomu, že sa domnieval, že záverečné mocnosti, ktoré v posledných dňoch tvorili Satanovu konfederáciu zla, sú

v proroctve predstavené ako doslovné mocnosti, nie duchovné mocnosti. Preto nedokázal rozpoznať, že Seleukos Nikatór ako prvý kráľ severu, miestodržiteľ Babylonu, musel z prorockej nevyhnutnosti predstavovať konečného duchovného kráľa severu, ktorý bol mocnosťou ovládajúcou novodobý duchovný Babylon.

A prišiel jeden zo siedmich anjelov, ktorí mali sedem čiaš, a hovoril so mnou, hovoriac mi: Pod' sem, ukážem ti súd nad veľkou neviestkou, ktorá sedí na mnohých vodách; s ktorou smilnili králi zeme a obyvatelia zeme sa opili vínom jej smilstva. A uniesol ma v duchu na púšť. A videl som ženu sedieť na šarlátovej šelme, plnej rúhavých mien, ktorá mala sedem hláv a desať rohov. A žena bola odetá v purpure a šarláte a ozdobená zlatom, drahokamami a perlami; v ruke mala zlatý kalich plný ohavností a nečistoty svojho smilstva. A na jej čele bolo napísané meno: TAJOMSTVO, VEĽKÝ BABYLON, MATKA NEVIESTOK A OHAVNOSTÍ ZEME. A videl som ženu opitú krvou svätých a krvou Ježišových mučeníkov. A keď som ju uvidel, zadivil som sa veľkým úžasom. Zjavenie 17:1–6.

Mocnosťou, ktorá v posledných dňoch vládne Babylonu, je pápežská cirkev, a preto je aj duchovným kráľom severu.

„Žena (Babylon) zo zjavenia 17 je opísaná ako ,odeená v purpure a šarláte, ozdobená zlatom, drahými kameňmi a perlami, majúca v ruke zlatý kalich plný ohavností a nečistoty: ...a na svojom čele mala napísané meno: Tajomstvo, Babylon veľký, matka smilníc.' Prorok hovorí: ,Videl som tú ženu opitú krvou svätých a krvou Ježišových mučeníkov.' O Babylone sa ďalej vyhlasuje, že je to ,to veľké mesto, ktoré kraluje nad kráľmi zeme.' Zjavenie 17,4–6.18. Mocou, ktorá po mnohé stáročia udržiavala despotickú nadvládu nad panovníkmi kresťanstva, je Rím. Purpur a šarlát, zlato, drahé kamene a perly názorne vykresľujú nádheru a viac než kráľovskú okázalosť, ktorou sa vyznačovala pyšná rímska stolica. A o nijakej inej moci by sa tak pravdivo nedalo povedať, že je ,opitá krvou svätých', ako o tej cirkvi, ktorá tak kruto prenasledovala nasledovníkov Krista. Babylon je tiež obvinený z hriechu nezákonného spojenia s ,kráľmi zeme'. Tým, že židovská cirkev odstúpila od Pána a spojila sa s pohanmi, stala sa smilnicou; a Rím, ktorý sa podobným spôsobom skazil hľadaním podpory svetských mocností, prijíma podobné odsúdenie.“ Veľký spor vekov, 382.

Vladár je kráľ a podľa Izaiáša je kráľ kráľovstvom a tiež hlavným mestom kráľovstva.

Lebo hlavou Sýrie je Damask a hlavou Damasku je Recín; a do šesťdesiatich piatich rokov bude Efraim rozdrvený tak, že už nebude ľuďom. A hlavou Efraima je Samária a hlavou Samárie je syn Remaliášov. Ak neuveríte, veru neobstojíte. Izaiáš 7:8, 9.

Podľa svedectva Izaiáša musí študent proroctva, ktorý sa v júli 2023 prebudí do procesu prorockého skúšania, rozpoznať prorockú symboliku „hlavy“, ak si želá byť upevnený. Ak nerozpozna a neuplatní symboliku „hlavy“, keď sa to vyžaduje, potom nie je upevnený. Tí, ktorí neveria, nie sú upevnení, a preto Izaiáš označuje v posledných dňoch dve triedy uctievačov, ktoré buď sú upevnené, alebo nie sú upevnené. Sú to tie isté dve triedy, ktoré buď majú „olej“, alebo „olej“ nemajú.

Jedna skupina, ktorá je ustanovená a má olej, prijíma posolstvo polnočného volania, ktoré sa začalo otvárať v júli 2023, alebo prijíma mocný blud z 2. Tesaloničanom. Ich skúškou je vytvorenie obrazu šelmy a spôsob, akým sa šelma vytvára, či už pápežská šelma temného stredoveku, alebo jej obraz, ktorý vytvárajú Spojené štáty, alebo trojnásobná únia, ktorá vedie svet k Armagedonu. To zahŕňa nevyhnutnosť rozpoznať, že „hlavou“, „kráľom“, vládcom ďalších dvoch mocností, ktoré tvoria trojnásobnú úniu, je pápežská moc.

„Hlavou“, hlavným mestom Judska, bol Jeruzalem, mesto, ktoré si Hospodin vyvolil, aby tam položil svoje meno.

A Roboám, syn Šalamúnov, kraľoval v Judsku. Roboám mal štyridsaťjeden rokov, keď začal kraľovať, a kraľoval sedemnáť rokov v Jeruzaleme, v meste, ktoré si Hospodin vyvolil zo všetkých kmeňov Izraela, aby tam položil svoje meno. A meno jeho matky bolo Naama, Amónčanka. 1 Kráľov 14:21.

Vo veľkom spore medzi Kristom a satanom je Kristovým hlavným mestom, kde kladie svoje meno, Jeruzalem, a satanovým falzifikátom bolo doslovné mesto Babylon, ktoré predstavuje duchovný Babylon, to veľké mesto posledných dní. Satan kladie svoje meno na čelo ako falzifikát Božieho mesta a hlavného mesta. Kráľom, ktorý tam prebýva, je matka smilníc, ktorá smilní s kráľmi zeme. Matkou smilníc je pápežská moc a jej dcérami sú padlé protestantské cirkvi, z ktorých poprednou padlou odpadlíckou cirkvou sú odpadlícki protestanti Spojených štátov.

Títo odpadlí protestanti predstavujú protestantský roh šelmy zo zeme a sú spojení so svojou matkou, keďže odmietli prorocké posolstvo, ktoré bolo odpečatené v roku 1798. Ich protipól, republikánsky roh, je spojený s kráľmi zeme prostredníctvom svojho vzťahu k Organizácii Spojených národov, desiatim kráľom zo Zjavenia sedemnásťtej kapitoly. Trojitá únia, ktorá vedie svet k Armagedonu, je znázornená svojou hlavou, kde je umiestnené jej meno, a duchovný moderný Rím je duchovným moderným Babylonom. Jej „hlavou“ je pápežská moc.

Prvé predstavuje posledné a či už uplatníte 2. kapitolu Daniela tak, ako to robili milleriti, teda ako znázornenie štyroch kráľovstiev, alebo tak, ako to bolo otvorené v posledných dňoch, teda ako znázornenie ôsmich kráľovstiev, prvým kráľovstvom bol doslovný Babylon. Milleriti by vás poučili, že posledným bol doslovný Rím. Babylon a Rím sú zameniteľné symboly, lebo sú prvým a posledným článkom prorockej línie.

V posledných dňoch prvé kráľovstvo doslovného Babylonu predstavuje ôsme a posledné kráľovstvo, ktorým je duchovný moderný Babylon, a tiež duchovný moderný Rím. Na základe dvoch svedkov predstavených v druhej kapitole knihy Daniel sú Babylon a Rím zameniteľnými symbolmi.

Keď je pápežská smilnica zobrazená s menom na svojom čele, ktoré označuje „tajomný Babylon“, zároveň tým označuje aj „tajomný Rím“. Prorocké „tajomstvo“ predstavuje pravdu tak hlbokú, že je nemožné pochopiť hĺbku pravdy v ňom obsiahnutej, zvlášť bez pôsobenia Ducha Svätého. Biblické „tajomstvo“ však zároveň vyžaduje, aby to, čo je zjavené v súvislosti s týmto tajomstvom, bolo nevyhnutným poznaním pre tých, ktorí sa usilujú obstať v skúške. Preto dvaja svedkovia v

Zjavení zdôrazňujú potrebu porozumieť modernému Rímu.

Tu je múdrosť. Kto má rozumnosť, nech spočíta číslo šelmy, lebo je to číslo človeka; a jej číslo je šesťsto šesťdesiatšesť. Zjavenie 13,18.

„Múdrosť“ rozumie číslu šelmy, ktoré je číslom človeka, a jeho číslo je šesťsto šesťdesiatšesť. „Človek hriechu“ je hlavou šelmy. Múdrosť je atribútom múdrych panien v posledných dňoch a je tiež symbolom tých, ktorí chápu vzrast poznania v posledných dňoch. Tí, ktorí nerozumejú, sú bláznivé panny a sú bezbožní. „Múdrosť“, ktorej nerozumejú, musí byť z prorockej nevyhnutnosti v kontexte záverečnej prorockej skúšky, lebo práve vtedy existujú múdre i bláznivé panny. Musia rozumieť „šesťsto šesťdesiatšesť“. Myseľ, ktorá má múdrosť, Ján tiež umiestňuje do posledných dní v sedemnástej kapitole Zjavenia.

A toto je myseľ, ktorá má múdrosť. Sedem hláv je sedem vrchov, na ktorých sedí žena. A je sedem kráľov: päť ich padlo, jeden je, a druhý ešte neprišiel; a keď príde, musí zostať nakrátko. A šelma, ktorá bola a niet jej, aj ona je ôsma a je zo siedmich, a ide do zatratenia. Zjavenie 17:9–11.

„Myseľ“, ktorá má múdrosť porozumieť číslu „šesťsto šesťdesiatšesť“, je múdra panna, ktorá získala „myseľ Kristovu“.

Lebo kto poznal myseľ Pánovu, aby ho poučal? Ale my máme myseľ Kristovu. 1 Korint'anom 2:16.

Trieda múdrych panien má myseľ Kristovu a pochabé bezbožné panny majú myseľ Kristovho protivníka.

„Prišiel čas, aby pravé svetlo zažiarilo uprostred mravnej temnoty. Posolstvo tretieho anjela bolo vyslané do sveta, aby varovalo ľudí pred prijatím znamenia šelmy alebo jej obrazu na svoje čelo alebo na svoju ruku. Prijat' toto znamenie znamená dospieť k tomu istému rozhodnutiu, aké urobila šelma, a zastávať tie isté myšlienky v priamom protiklade k Božiemu slovu.“ Review and Herald, 13. júla 1897.

Vytvorenie obrazu šelmy je záverečnou skúškou pre panny z podobenstva a múdre majú Kristovu myseľ, lebo dospeli k tomu istému rozhodnutiu ako Kristus, pretože podriadili svoju vôľu vedeniu Ducha Svätého. Vytvorenie Kristovho obrazu v múdrych pannách stojí v protiklade k vytvoreniu obrazu šelmy v bláznivých pannách. Bláznivé panny dospejú k tomu istému rozhodnutiu ako šelma, lebo pri skúšobnej otázke týkajúcej sa správnej identifikácie antikrista, ktorý je falošným kráľom severu a hlavou moderného Ríma, upadli do zmätku.

„Tí, ktorí sa vo svojom chápaní slova stanú zmätenými a nedokážu rozpoznať význam antikrista, sa istotne postavia na stranu antikrista.“ Kress Collection, 105.

Bláznivé panny sa v čase skúšky, ktorý je znázornený ako vytváranie obrazu šelmy, stávajú zmätenými vo svojom chápaní Slova. Ich zmätenosť je založená na nepochopení Božieho prorockého Slova a tým, že nedokážu rozpoznať správny význam Moderného Ríma, podliehajú silnému bludu, prichádzajú k tomu istému rozhodnutiu ako šelma a presadzujú tie isté pápežské

myšlienky v priamom protiklade k Božiemu Slovu, čím sa stavajú na stranu antikrista.

V nasledujúcom článku v tejto kategórii budeme v týchto úvahách pokračovať.